

og Helligdagenses Helligholdelse. Det er min Mening, at det virkelig ikke er en christelig Anskuelse at forsøge paa ad den Vel at indvirke paa Menneskene, at forsøge paa at bringe dem, hvad Forordningen kalder en „gudelig Stemning“, ved at forbyde andre Mennesker at forjæne deres Brød. Det forekommer mig at være i høj Grad stridende imod en virkelig, sand, christelig Følelse, for Guds egen Skyld at forbyde andre Mennesker at tjene, hvad de kunne, og arbejde for det Nødvendige; det forekommer mig, at det vilde være saarende for den christelige Følelse, naar man, ved at forbyde en Mand at tjene, hvad han kunde om Søn- og Helligdagene, derved bevirkede, at hans Børn gik omkring og betlede, for at kunne faae Brødet den Dag. — Det er ikke paa den Maade, at man skal bringe en religiøs Stemning tilveie, det er idetmindste efter min Formening en falsk religiøs Stemning, der isaaftald kommer tilstede, og det vilde staae sig daarligt med den religiøse Følelse, naar den ikke kunde blive vækket uden ved saadanne ydre Midler; thi da maatte Folk hver Søndag ikke have en saadan gudelig Stemning, og jeg mener dog, at man bør have den samme religiøse Følelse, ligesaafuldt paa Søndagene som paa Helligdagene. Jeg troer som sagt, at det ikke er paa den Maade, man skal gaae frem, ligesom jeg ogsaa formener, at en saadan Fremgangsmaade er i Uoverensstemmelse med flere af de Grundsetninger, vor Grundlov i saa Henseende har opstillet. Derfor man nemlig virkelig mener, at der udfordres saadanne Forbud for at fremkalde en religiøs og gudelig Stemning, saa bød ogsaa Retfærdigheden, at man gjorde de samme Forbud gjældende om Lørdagen, da som bekendt et anerkjendt Troesfandsfund har sin Helligdag om Lørdagen.

Det, som jeg har beholdt af Anordningen, er Forbudet mod offentlige Forlystelser, Torv og Marked paa Søn- og Helligdagene, Forbudet mod at der hos Gæstgivere og Vertshusholdere holdes Spil og Svilt, mod at der holdes nogensomhelst Retsdag eller anden offentlig Forhandling, ligesom ogsaa Forbudet mod Stævning eller Tilføjelse til Møde for nogen Ret eller anden offentlig Autoritet.

Idet jeg har bibeholdt disse Bestemmelser, har jeg tillige efter min Mening søgt at forbedre Redactionen noget, ved at udelade en heel Deel overflødige Ting, der slet ikke høre hjemme i Loven, nemlig Formaninger og Adbvarslar og andet saadant, som kunde være paa sit Sted i en christelig Prædiken. Jeg har ligeledes udeladt saadanne Steder, hvor det paalægges Præsten under den offentlige Guds-tjeneste at lægge Tilhørerne Vigtigheden af denne paa Hjerte, ligesom Provstierne og Bisshopperne ved Visitationen at undersøge, om virkelig denne Anordning efterkommes, o. s. v.

Jeg vil nu haabe, at det ærede Things enkelte Medlemmer under Behandlingen ville staae mig bi i at afhjælpe de Mangler, som der vistnok er i Affattelsen af adskillige Dele, og i det Hele medvirke til, at Forslaget kan gaae igjennem i den bedste og hensigtsmæssigste Form og med den størst mulige Frihed for Arbejderclassen, som jo, i Særdeleshed i nærværende Tid, kan trænge til, at man giver den al den Frihed med Hensyn til dens Græns, som kan forsvares.

Sonne: Jeg anerkjender tilfulde de Bægrunde, som have foranlediget den høitagede Forslagsstiller til at forelægge nærværende Lovudkast, jeg anerkjender hans Bestræbelse for at skaffe Arbejderne Frihed til at kunne arbejde for deres Brød paa enhver Tid; men, naar han har lagt særdeles Bægt paa, at det er overensstemmende med christelig Følelse, at de skulle have Lov til at arbejde ogsaa hele Søndagen, saa troer jeg dog, at han deri ikke har saa ganske Ret. Det er vistnok rigtigt, at vi have Lov til at arbejde til enhver Tid paa bedste Maade for at forjæne Brødet; men vi leve jo ikke alene for dette Liv, vi leve ogsaa for et tilkommende; og Staten har efter min Formening, idet den har anerkjendt den evangelisk-lutheriske Kirke for Folketirke, paataget sig den Forpligtelse, at enhver af Statens Indvaanere, som vil holde en Andagsttime om Søndagen, skal have No til at gjøre det usforstyrret. Lovudkastet foreskriver i dets 2 S, at Kjørler og støiende Arbejder ikke skulle finde Sted under Gudstjenesten, hvor de ikke findes; men hvor findes Gudstjenesten? Jeg troer, at den ikke alene findes der, hvor offentlige For-